

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον κι' εβδόμον μετρούντες χρόνον
'στὴν γῆν ἐδρευόμεν τῶν Παρθενῶνων.

'Ἐτος χίλια κι' ἐννηκάσοα
κι' ἡ φυλή μας πάντα δρώσα.

Τῶν δρων μας μεταβολή, ἑνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμὲ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—δὲ κ τῶ φράγμα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέ κ α φράγμα καὶ 'στὸ χέρι.

Εἰς γῶσιν φέρομεν παντὸς ἐβμούσου τελεπῆ
ἐπι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῆ
πρὸς δύο εἰκοσάφραγμα, κι' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ Ταχυδρομίων τέλη.

'Ἐξῆ τοῦ μινὸς Γεννάου.
φεύγουν οἱ καλικαντζάρου.

'Ἐπτακάσοα καὶ δέκα κι' ἐννιά,
καὶ μεγάλῃ παντοῦ παγωνιά.

Τῶν Ἀνακτόρων ὁ χορὸς
πολυτελεῖς καὶ ζωηρός.

Περικλέτος, Φασουλῆς,
πρὶν τοῦ μπάλου τῆς Αὐλῆς.

Φ.—Τρέξε, καυμίνε Περικλῆ, νὰ βάλῃς τὴν βελάδα σου,
σὴκω νὰ πάμε 'στὸ χορὸ νὰ δείξῃς τὴν γηλαδά σου.

Π.—Μωρὲ μὲ τοῦτον τὸν καιρὸ
μοῦ λῆς νὰ πάω 'τὸν χορὸ;

Φ.—Πρέπει νὰ πῆς 'στ' Ἀνάκτορα κρυόνεις δὲν κρυόνεις,
φύριες τὰ λουστρίνια σου καὶ μὴν παρακαρῶνης.

Π.—Ἐσὺ τὰ χιόνια δὲν ψηφῆς, βρὶ Φασουλλῆ θηρίο;

Φ.—Τὰ δόντια μου τὰ ψεύτικα κτυποῦν ἀπὸ τὸ κρού,
μὰ τί νὰ κάνω, Περικλῆ, ποῦ τὸ Παλάτι πρέπει
γιὰ μιὰ φορὰ τουλάχιστον τὸν χρόνο νὰ μὰς βλεπῆ.

Σὴκω νὰ πάμε 'στὸ χορὸ
νὰ 'δῆς λεφοῦσι λαμπιρὸ,

Δουκίσσας, Δουκάς, Πρίγκιπας, ρουμπίνια καὶ διαμάντια,
πᾶρι μαζὶ σου καὶ τὸ κλάκ καὶ τὰσπρα σου τὰ γάντια,

γιὰ νὰ μὴ φαίνεσαι καὶ σὺ πῶς εἶσαι σκυλολόγι...

πάμε κι' ἐνέμιση βαρεὶ τοῦ τοίχου τὸ 'ρωλόγι.

Π.—Θέλω νὰ 'δῶ τ' Ἀνάκτορα, τοῦ μπάλου τῆς τσακί-

στρας,

ἰσγάτως ὅμως ἔβγαλα 'στὰ πόδια μου χιονίστρας,
κι' ἂν τώρα κι' ἄλλος πόλεμος 'γινόταν, σκυλομούρη,
δὲν θὰ 'μποροῦσα σὰν καὶ πρὶν νὰ τὸκούα κουμποῦρι.

Φ.—'Ἐβγα, καλῆρὰ βελάδα μου, μὲς' ἀπὸ τὴν σεντοῦκα
νὰ πῆς νὰ 'δῆς τὴν Δουκίσσα καὶ τὸν Μεγάλον Δούκα.

'Ἐβγα, καλῆρὰ βελάδα μου, ποῦ μιὰ φορὰ καὶ μόνο
εἰ βαζῶ κάθε χρόνο,

κι' ὄλο τὸν ἄλλο τὸν καιρὸ μὲς' 'στὸ σεντοῦκι λήνετες,
κι' ἀπὸ τοὺς σκόρους τρώεσαι, στενεύεις καὶ παλῶνετες.

Καὶ σὺ, Σταυρὶ μου, στόλισε τὸ λάσιόν μου στήθος,
ἔβγα κι' ἀκτινοβόλησε μὲς' 'στῶν σταυρῶν τὸ πλῆθος,

κι' εἶπ' 'στῶν ἄλλων τοὺς σταυροὺς
ὅτι κι' ἐγὼ κατὰ καιροῦς

τὸ κράτος ὑπερήτηκα γραπτῶς καὶ διὰ γλώσσης,
μὲ σχέδια πολεμικὰ καὶ μὲ διαδηλώσεις.

Πάμε, Περικλῆ, νὰ 'δῆς ὅσας ξέριες καὶ δὲν ξέριες,
ἔρθασε κι' ὁ καρποσίρης.

Τὸ περίρημο μπουκίτο
μὰς προμάνει τῆς Αὐλῆς,

πάμε πάμε, Περικλῆ,
πρὶν νὰ 'μποῦν οἱ Βασιλεῖς.

“Όμως πάρε, Περικλήτο, και δῶ τρεῖς ἡμερίδες
καθενὸς θερμμένου Γάλλου νὰ τυλιξομε μερίδες,
ἢ τὸ μπουτὶ καμμιὰς κότας ἢ καμμιὰ κουτιοῦ σαρκίλα,
λίγη Ρούσικη σαλάτα και ζαμπὸν και μουραδέλα.
“Όμως γιὰ καλὸ κακὸ πάρε, Περικλῆ Ζυζυῆκη,
κί ἕνα δικαῖο τουφεκί,
ἐπειδὴ μ' αὐτὸ τὸ κρύο μίς 'στού μπάλοιο τὰ σαλόνια
νὰ τὸ ξέρης δίχως ἄλλο πὼς θὰ πέσουν μπικατόνια.

“Ἐλα πῆμε, μὴν ἄργῃς,
και μὴν κωλουιργῃς.

Πῆμε και θ' ἀκούσης μύτικαι νὰ φουσοῦν σὰν καραμουζαίς,
ὄμως ἀπὸ πρὶν νὰ κόψῃς και δῶ τρεῖς κορταίς βεντούζαις,
νὰ προλάβῃς καμμιὰ πούντα και καμμιὰ πλειυτιδα
και τριπλῆ βρογγιτιδα.

“Ἐφθασε κί ὁ καρποτέρης...τὸν καιρὸ μὴ χάνομε...
πρόσμενε μας, καρποτέρη...στὸ μενούτο φθάνομε.

Ἡ θυὰς τῶν λιμαδῶρων στὸν χορὸν τῶν Ἀνακτόρων.

Φ.— Πρόσπε, βρὲ Περικλήτο,
μὴ γλιστρίγῃς 'στὸ παρτέο,
κί ὡς ἀπάνω σηκωθῆ τοῦ χοροῦ τὸ παντελόιο
κί ἢ δῶ γάμπαις σου φανοῦν μίς 'στοῦ μπάλοιο τὸ σαλόιο.

“Ἐλα κῦτταξε, μορὲ,
τὸ Βασιλικὸ καρὲ.

Κῦτταξε τί κόσμος γύρω σὰν ἐμβρόντητος χαζεύει...
μὲ τὴν δέσποιναν Ρωμάου Βασιλῆζα ἐκεῖ χορεύει,
κί ὁ Διάδοχος ἰδοῦ
μὲ τὴν κόρην Τσαμαδοῦ.

Μωρὲ σπῆτι, μορὲ μπάλοιο!...
νὰ κί ὁ Δουκάς ὁ μεγαλός.

Κῦτταξε τὸν πὼς γακλιζει, μὰ κρατήσου νὰ μὴν πῆσῃ
καὶ ἐξαπλώσῃ 'στὸ παρκέτο και ρεζιλευτῆς, καψίμενε,
ἢ Βασιλίσσα χορεύει μὲ τὸν Πλέσσην, κί ὁ Λεμπίσσην
μὲ χορεύτρα σὰν λαμπάδα, ποῦ δὲν ξέρω πὼς τὴν λένε.

Νὰ κί ἡ Μεγάλη Δουκίσσα, τοῦ Παλατιοῦ μας θρέμμα!...
εἰς τὰ χρυσά της τὰ μαλλιά γιὰ κῦτταξε τί Στέμμα!
Λαμκοποῦδὸν ἀπάνω τοῦ μαργαριτάρια τόσα...

Π.—Κατακαυμένη, Φασουλλῆ, καὶ νῆχαμε καμπόσα!
Φ.—Οἱ μαργαριτῆται, Περικλῆ, δὲν ρίπτονται 'στους κύνες...
νὰ κί ὁ τῆς Κρήτης Ἄρμωστής...μὰς ἤλθε 'στὰς Ἀθήνας,
γιατὶ παραπεθύμησε τὸ παρκέτο τοῦ σπῆτι,
κί ὅτε χορὸ πρὸς τὸ παρὸν δὲν γίνονται 'στὴν Κρήτη.
Ἰδοὺ χορεύει λιγερὸς μὲ τὴν Καλλιόκη-Βάσσαο
και τὴν Μαντὰμ Σολοδιέρ, κί ἄνοιξε τὰ στραβά σου.

Μὲ τὴν κυρίαν Βότσαρη κῦττὰ και τὸν Νικόλαον,
παῖδι τοῦ Πυροβολικοῦ και Πρίγκηπα φιλόλαον,
Ἰδοὺ και τὸς ὄπακιστιαί, Πάλλας και συντροφία,
τὰ μελίσσια χροιντικὸι,
μὲ τὴν στάσου παρκεῖτι,

κί ἡ πολυφιλιπτος περὲ Πριγκιπίσσα Σοφία...
μ' ἰσθῆτ' ἀραχνουφρανον εἰς τὸ καρὶ προβαίνει,
τῶν Κοιντ' ἄλλερν γέννημα, πούναι μεγάλα γένν.

“Ἐρχεται κί ὁ Θεοτόκης, Μεγαλόσταυρος βαρῦς.

Π.—Πούναι, πούναι;

Φ.— Νάτος νάτος...τρεῖς νὰ τὸν συγκαρῆς
και τὸν ἔπει τέλους πάντων ὕστερ' ἀπὸ δῶ νυκτερία,
ποῦ τὰ μούτρα τῶν πατέρων ἔχαν γίνει θεαφοκίρια.

Π.— Τὸν κῦτταξο, Φασουλλῆ,
'στὸ χορὸ δὲν πῆναι μέρος,
μὲ τὸν Βασιλῆζα μίλει
σοβαρὰ κί ἰδιαιτέρως.

Ποῦ τὸ ξέρεῖ τί νὰ λένε...

Φ.— Θὰ μίλουνε γιὰ τὸ κράτος.

Π.—Κῦττα μιὰν Ἀμερικάννα, πούναι γύναικος ἀρρατός.

Φ.—Μὴν κάρῃς ἔτσι, Περικλῆ, περιδρομὸς, σκασιός...

ἰδοῦ παρὸν κί ὁ κύριος Προῦπολογιαμός.

Π.—Γιὰ τὸν Σιμόπουλο μοῦ λέε;

Φ.— Γι' αὐτὸν, βρὲ χασομῆρ...

Ἀνάργυρος και νοῦμερο ποσὰς δὲν διαφέρει.

Ἰδοῦ και τὸ κορίτσι τοῦ, γλυκὸ και ντυλικατό.

Π.—Μὰ βλέπεις τὸν Καραπάουλο, παράσημα γεμάτο;

Φ.—Ἀριστέρὰ και δεξιὰ δικαιοσύνην βρῆχει,

και μόνο 'στῆς μπαμπεταίς του παράσημα δὲν ἔχει.

Π.—Ἄμμ' ὁ Στάης;

Φ.— Νάτος...βλέπει μ' ἕνα μάτι φλογερό...

φαιίνεται πὼς 'στὸ Τσιγγίνο δὲν ἰσπουδάσει χορὸ,

ἀλλ' ἂν διόλου δὲν χορεύῃ μὲς 'στὸν κύκλον τὸν εὐώδη

ὄμως κάνει τοὺς δασκαλοὺς και χορεύουν μ' ἕνα πόδι.

Π.—Νὰ! και μὲ γρηγὰ μὲ τὰσπρα...κῦτταξὲ τὴν νὰ γελᾷ

Φ.—Νὰ μὲ πλῆθος Ταξιάρχης κί ὁ Βουδοῦρης τῆς θαλάσσης

ἰδοῦ

Ἄλλους ἔχει μὲρὸς 'στὸ στήθος, ἄλλους ἔχει 'στὸ λαϊμό...

ἕνας, δύο, τρεῖς και κῆτι. μὰ δὲν ἔχουν μετρητό.

Π.—Πὼς μ' ἔμπορεῖ και τοὺς σκαπένει...θὰ ζυγίζουνε βαρεσί...

ὄμως πρόσπε μὴ στάζου 'στῆς βελᾶδες μας κερῆ.

Φ.—Κί ὁ Ρωμάκος, Περικλῆ, σὰν διπλωματικὸ

νάτος μὲ τὸν Μετζίτι και τὸν Πορτογαλικὸ.

Π.—Μοῦ θαμπώσανε τὰ μάτια Ταξιάρχαι και Σταυροὶ

κί ἰπποσύνης θησαυροὶ.

Φ.—Ἄμμι βλέπεις και τὴν Κόντ, πρώτης τάξεως κομμάτι;

Π.—Νὰ και μίκα δέσποινις ἀπὸ κόκκαλα γεμάτη.

Φ.—Μὴ σκούζῃς ἔτσι, πρόσπε...δὲν ἔχεις διόλου τόσπα...

τί μάτια ποῦ λιγνόνονται και πὼς στήθη πᾶλλου!

εἶδον ὅσα τριγύρω μου γεγομωμένα κί εἶπα:

«φαντάσου τέτοια κόκκαλα τί μαχητῆς θὰ βγάλου!»

Π.—Ἄμμ' εἶδες και τὴν Ἐπίστρην, ἐπίσημον Ἀγγλίδα,

και τῶν πτωχῶν προστάτριαν φιλάνθρωπον;...

Φ.— Τὴν εἶδα.

Π.—Ἄμμ' εἶδες και τὴν Κορῆ και Τερέν;...να! κί ἕνα μι-

κρουλάκι...

μὰ βλέπεις και σ' αὐτὸ κοντὰ

κί ἄλλα φυντάμα προφαντᾶ,

ποῦ τρώγονται, βρὲ Φασουλλῆ, και μὲ τὸ κοκκαλά;

Φ.—Γιὰ κῦτταξε πρωτόβγαλται, γιὰ κῦτταξε πρωτόταρις

μὲ τρούμος και λαγυτάραις,

πλὴν χρὴ θαρεστὶν, βρὲ Περικλῆ, και τῆχουν ἢ βράδιον

εὐρύτατον εἰς τοὺς χοροὺς τὰς περιμένει στάδιον.

Μὰ κῦττα, εἶδα και τὴν Βάρβ, κυρὰ γλυκογελάστρα...

Π.—Τὴν εἶδα και ζισταθνα, λέε κί ἦταν θερμάστρα.

Φ.—Παραπολὸ, βρὲ Περικλῆ, 'στους μπάλοιο παρεκτρέπι-

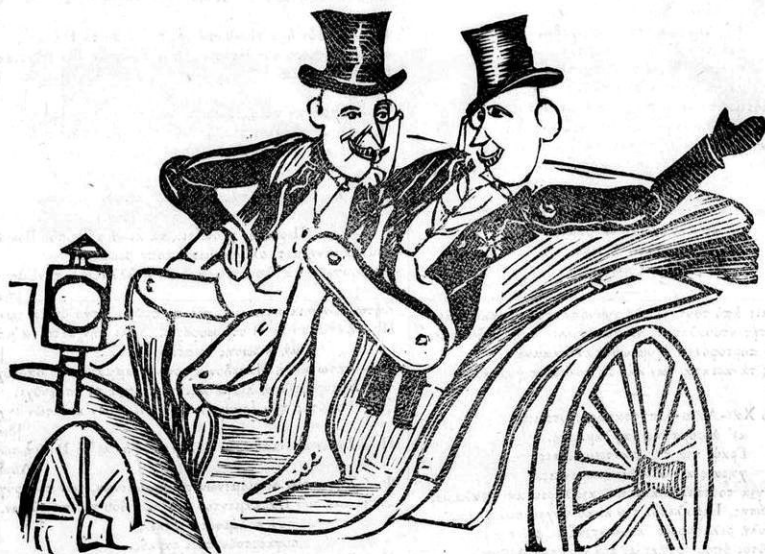
σαι,

σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία σου πρέπει θαρρὸ νὰ ντρέπεται.

Π.— Ὁχ! ἐκεῖνο τὸ πολλαίαι,

ποῦ χορεύει φταρτό,

ἀχ! ἐκεῖνο τὸ χιλιάκι

τὸ ζαχαροζυμωτό.

Κύττα κόκκαλα καὶ πλάταις, μαύραις καὶ ξανθαῖς χωρί-
στραίς...

Φ.—Πρόσεχε μὴ σὲ πατήσουν. Περικίτο, 'στὴς χιονίστρας.

Π.—'Αμμ' δὲν βλέπεις, βρὴ χαλί,
καὶ τὴν ὄμορφη Λελί,
καὶ τὴν ὄμορφη Λελί;

Φ.—'Αμμ' δὲν βλέπεις καὶ τὴν Καύτα καὶ τὴν Μπούμπου καὶ τὴν
[Σούτς,

καὶ πολλοὺς ἀπαλλαγίντας, ὅπου τῶκοψαν πακπούτς;

Φ.—'Αμμ' δὲν βλέπεις, Περικίτο, ποὺεἶς πρόσωπο λαγοῦ,
καὶ τῆς κόρας τοῦ Σμολένσκη. τοῦ γενναίου Στρατηγού;

Χαίρεται κανεὶς νὰ βλέπῃ
τέτοιαις κόραις καθὼς πρέπει.

Π.—Κάνε πέρα γιὰ νὰ βλέπῳ... τραλαρό καὶ τραλαρό...

Ὁ Γεννησάρης ὁ Γιάγκο διευθύνει τὸν χορὸ.

Φ.—Γειά σου, Γιάγκο, μπράβο, Γιάγκο... τί διευθυντὴς τῶ-
τί προστάγματα πεῖθῳ! [όντι,

καὶ ἀνταξίου βοηθῳ;

ἔχει τὸν Ἰωαννίδη καὶ τὸν Ζιὰ τὸν Νιγρεπόντη.

Π.—Νὰ καὶ 'ένας Πρίσβυς ποὺ περᾶζ χωρὶς νὰ βλέπῃ 'μπρός
[του,

Φ.—Κι' ὁ Δεληγιώργης φαίνεται μετὰ τῆς θυγατρὸς του,
πῶναι 'στ' ἀλήθεια ντιστεγά...
ἰδοῦ τὴν... ἄσπρα μὲ μουγκέ.

Π.—'Αμμ' εἶδες, βρὴ, καὶ τὴν Χατζάν τὴν χειραριτωμένη;
μὴ κύττα... μὲ τὴν κόρη του τὴν καλοκαμωμένη

καὶ ὁ Σπύρος Λάμπρος ὁ λιγὸς 'στὴν αἰθούσῃ ἀφάνη...

πᾶμι, μαρὲ, νὰ κάνωμε μαζὶ του συντροφιά,
κι' ἴσως ποὺ λὲς διαλέξιν 'στό πόδι νὰ μᾶς κἀνῃ
γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολι καὶ τὴν Ἁγιά Σοφιά.

Φ.—Κι' ὁ Λουκουρίζος ἔρχεται μὲ Ταξιάρχας... κύττα τον...
Εἰσαγγελεὺς καὶ φῶβητρον μὲ πρόσωπον γλυκύτατον.

Μὰ 'δὲς καὶ 'λίγο παρεκτε-
τί Σύμβουλοι Δημοστικοί.

Π.—Να! καὶ ὁ Φωτίου 'πρόβαλε, μισίτης ποὺ τὸν ξέρεις...
μὲ κενητὸ 'ποκάμισο παρὸν καὶ ὁ Καλλισπέρης,

ποὺ μέσα 'στό Σύμβουλιον τοῦ 'κάπνισι νὰ κἀνῃ

ἐκ τοῦ προχείρου σχόλια καὶ 'στὸν Ἀριστοφάνη.

Φ.—'Ὅμως ἐν μίσηφ τῆς χρυσῆς τοῦ Θρόνου θεραπείας
καὶ 'στό μπουκέτο μέσα

ἰδοῦ παρὸν, βρὴ Περικλῆ, καὶ ὁ Δήμαρχος Κρωπίας,
φουστανελάς μὲ φέσα.

Π.—'Ὅριστε!... πῶς σοὺ φαίνεται νὰ τριγυρνᾷ 'στὴ μίσηφ
καὶ τοῦτος μὲ τὸ φέσι.

Μὰ σῆσε πάλι, Φασουλά, 'στοὺς χορευτὰς ἦρῶα
καὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλικῶν ξιφύλλισι μπτῆζ,

καὶ ἀράθειαις φοριμάτα καὶ ὀνόματα ποικίλα,
γιὰ νὰ διαβάσῃ τὸ κοινὸν καὶ νὰ πουλήσῃ φύλλα.

Φ.—'Υμνος ἀναξισφόρμιγγας, βρὴ Περικλῆ, τόνισωμιν
καὶ πάλιν ἀνδρας χοριυτὰς τῆς μόδας ἐξυμνήσωμιν.

Γράψε γράψε σὸν καὶ πέσον γιὰ τὰ λούσα καθιμιζ
εἶτε Φράγκας ἢ Ρωμηζ,

για τὴν γόβα, τὴν κορδὶλα,
τὸ λουλούδι, τὴν δαντέλα,
γιὰ τὴν μιὰ τὴν σουσουράδα,
γιὰ τὴν ἄλλη τὴν φοραβά,
γιὰ τὴν δεινὰ τὴν ταμπλοῦ
μὴ τὸ φόρεμα τὸ μπλοῦ,

γιὰ τὴν τὰδε μὴ τὸ νάζι, ποὺ μὴ τὰ μαλλιά φριζί
καὶ διαβάξει τὸν Μπουρζί,
ποῦ τὸ γάντι τῆς μοριζεὶ μπακαλιάρου καὶ σκουμπρί
καὶ γιὰ νύφη τὴν φερμαρὸν παραδόπιστο γαμπροί.

Γράψε γράψε, Περικλιτό...φθάνει 'στους χορούς νὰ πάμε
κι' ἄς μὴν ἔχουμε νὰ φάμε,
καὶ τὸν μπάλων ἢ τιμὴ
νάσαι μόνο μας ψωμί.

Τάχα πόσαι ἀπὸ τούταις τῆς γυμνάσιας τακιστράις
τὸ χορὸ τῆς ντουκλιταίς νὰ χρυσοῦναι 'στῆς μοδιστράις;
τάχα πόσα πορτοφύλια ἔγυμνωθῆκαν ἀχαμνὰ
γιὰ νὰ 'δῆς τὰ κρέατά των καὶ τὰ κόκαλα γυμνά;

'Υμνησε τὸ Χάι-Ἀδριό λεπτοτάτης κουταμάρας
κι' ἀβροτάτης σαχλαμάρας.

Γράψε γιὰ τῆς παντρεμμένας,
χάραις κι' ἀρραβωνιασμένας,
γράψε καὶ γιὰ τούταις ἑλαίς, ποὺ καλέραες καὶ κιαλάρω,
γιὰ ν' ἀκούσης, Περικλιτό, τὸν κακὸ ψυχρὸ σου φέρο.
Π.—Φασουλῆ βελανιδιόφωρε, κουβεντιάζεις βερσι, κῦττα
πλοῦτος ὅπου 'βγάξῃ μὴ τὸν νέον τὸν Αἰῶνα....
ὅμως τώρα κάμε τόπο 'στους 'δικούς μας ἀτασσί,
ὅλο καὶ διπλωματία, τρικαντὸ ποὺ παῖν ἴγνα.
Φ.—'Ακούθων ὅσαις σπεύδων καὶ μὴ σπέρχωνον σοβα-
Π.—'Ολοι 'λίσασακν νὰ πάνε 'στὸ Βασιλικὸ καρέ. (ραί...
Φ.—Τῆς στρυφνῆς διπλωματίας ζετυλιγίου κουβαριστράις.
Π.—Τρίμω μήπως οἱ Μινιστροὶ μοῦ πατήσουν τῆς χιόνι-
Φ.— Ραδινότατος μετ' ἄλλον (στραίς.
Ραδινὸς ὁ τὸν Τρικάλων,

γραμματεῖς τοῦ Παραλαμένου καὶ πολλοὶ πιστὸς τοῦ Κόντη,
ποῦ 'λογοῖρε 'λιγάκι μὴ τὸν νέον Νεγροπόντη.
Π.—Τὸν Μαθιόπουλο κутτάζω, ποὺ τιμῆς τὴν Ναυτικὴ...
σκίπτεται τὴν Μαρτινικὰ, μὰ καὶ τὴν Ἀμερικὴ....

Φ.—'Ο Καρτάλης ὁ Βολιώτης δυνατὴ φιγοῦρα κάνει.

Π.—Ντόπια βιομηχανία τῆς Ζηλατόν τὸ φουστάνι.

Φ.—'Η μοδιστρά Κοκονιζοῦ τόχει ράφει, ριμπεσκίρη,
καὶ τῆς Ἐτζερταν τῆς Αἰαίδης τὸ 'ζωγράφισον τὸ χέρι,
Κρητικαίς καὶ Θεσσαλαίς τὸ 'κινθῶνα μὰ χαρά,
καὶ δὴν 'πῆρε, Περικλιτὸ τὸ Παρίσι τὸν παρῶ.

Π.— Κῦττα καὶ τῆς Ραλλοπούλας,
δηλαδὴ τοῦ Μιλτιάδη,
πῶν κι' ἢ δρὸ σὰν περικυβάνει,
τώρα βγαίνουν πρῶτο βράδυ.

Φ.—Τὴν κυρίαν Κώσταν κутτάζω... νὰ γυναίκα, Περικλιτό.

Π.—Νὰ κι' ἢ Χὰ σὰν Ἰσπανιόλα... κάθει μάτι τῆς στυλιέτο,

Φ.—Νὰ κι' ἢ Τζι τὸ κοριτάκι μὴ τὰ μάτια καὶ γλυκά.

Π.—Νὰ κι' ἢ Νεγρὸ μὴ νύφη πρώτης... τρέξετε λαγωνικά.

Φ.—Ποῖον πλῆθος σταυροφόρων... παῖξῃ θούριον, ὀρχήστρα.

Π.—Τοὺς κутτάζω καὶ θυμοῦμαι τὴν παλῆρὰ τὴν Ὀθωνί-
[στρα.

Φ.—Δὴν ὑπάρχει, Περικλιτό, τόσον πλῆθος ὅταν ἔζη.

Π.—'Ολοι τοῦτ' οἱ σταυροφόροι περιμένουν τὸ Τραπεζι.

Φ.—Κυττάζω μὰ, ποὺ τοὺς γαμπροὺς τοὺς σέρνει σὰν μα-
[γνήτης.

Π.—'Εγὼ κутτά τὸν Κούντουρο, Πρωθυπουργὸ τῆς Κρῆ-
[της.

Φ.—'Απόψε δρὸ Πρωθυπουργὸς ξενίζει τὸ Παλάτι,
τὸν Κούντουρο τὸν Κρητικὸ, τὸν Τζωρτζῆ τὸν Κορραϊάτη.

Π.—Μὰ νὰ καὶ Ράσσοι, Φασουλῆ, καὶ Γερμανοὶ κι' 'Εγ-
[γλέσοι.

Φ.—'Πέρασαν τὰ μεσάνυχτα καὶ πῆμε 'στὸ Τραπεζι.

Π.—Οἱ Σύμβουλοι τοῦ Στέμματος ἰδιαιτέρως πάνε
'στὸν Βασιλεῖον τὸ Σουτὶ...ραντάσου τί θὰ φῆνε.

(Ἀπὸ τῆς σάλας βγαίνουν
καὶ 'στὸ Σουτὶ πηγαίνουν.)

Φ.—'Εξω. Περικλιτὸ, χιονίζει... νὰ κι' ἢ κόρη τοῦ Βορρῆ,
ποῦ θὰ γίγη μετ' ὀλίγον μὴ λάσπη βρομερῆ
νὰ βουτοῦναι τὰ λουστρίνια καὶ ν' ἀλλάξουν τὴν μπουγιέ
[ταν...

Ζήτω τὸν νοικοκυραίων... πῆ τὸ πρῶτο 'στὴν ὕδατι των.

Π.—Ζήτησαν κι' οἱ σταυροφόροι... βάλτε τὴν πετσέτα μπρῆς
μὴ λιρώσης τὸ σταυρὸ σου.

Φ.—Ζήτω κι' ἢ Μακεδονία, τὸν γραμματεῖον οἱ δαδούχοι,
τὸν Σταυραεῖτον ἢ λίσρα καὶ τὸν τρύπιον τὸ ταροῦχι,
ζήτ' ὁ κρότος τὸν ὀργάνων τὸν πνευστῶν καὶ τὸν ἐγγύρ-
[δων...

Π.—Ζήτω καὶ καθεὶς Φιλελλήν, Ζήτω κι' ἢ Βουλῆ τὸν
[Ἄδρῶν.

Φ.—Ζήτω τὸν διορισμένον, τὸν πεμνένον, τὸν προσφύγων,
ζήτω καὶ τοῦ Παραλαμένου καὶ τὸν δύο του πτερυγῶν,
ποὺ πολέμου διαρκῶς
συγκροτοῦν περὶ σαρκῶς.

Π.—Ζήτω τὸ σταθὶ ποῦ τρέξει καὶ 'στὰ μάρμαρα βροντῆ,
ζήτω κι' ἢ διπλωματία μὴ τὰ τόσα τρικαντά.

Φ.—Βάλτε μέσων των σαμπάνια νὰ τὴν πῖνε νὰ γλεντῶ,
νὰ τσουγκρίσω, νὰ κτυπήσω τρικαντὸ μὴ τρικαντὸ.

Π.—Ζήτω τὸν ἀπαιλαγγίντων, ζήτω κι' ὅλης τῆς παρίας.

Φ.—Νὰ μὴ κότα κοκκαλιάρα, ποῦ δὴν ἔχει δῆλοῦ κριάι.

Π.—'Ισως νὰ μετεψυχῶθῃ μὲς 'στὴν κότα πρὸ καιροῦ
καμμιὰ ντάμια τοῦ χοροῦ.

Φ.—Τράβα μὴ γιὰ τὰς συμβαθεῖς... πῆραν τέλος... νίκη
πῆ καὶ μὴ παραπάνω [νίκη...

γιὰ τῆς Πόλις τὸν Σουλτάνο,

ποῦ 'δικὸς μας εἶναι τώρα καὶ τῆς γούνας μας μακίνα.

Π.—'Αρπαξτε καμμιὰ σαμπάνια. πάρε καὶ κανένα μπουτῆ,
κρύψ' εὐγενεῖς μὴ τρόπο καὶ σαρκῆλαις τοῦ κουτιοῦ,
νὰ τὰ πάμε κατ' εὐθείαν 'στῆς φαμίλιας μας, τσιφούτῃ,
νὰ τὰ φῆν νὰ μακαρίσουν τὸν χορὸ τοῦ Παλατιοῦ.

Φ.—Τόκα κι' ἄλλη, Περικλιτό, τὸ ποτῆρι σου κτυπῶ...
σὰν νὰ 'μῆθουν 'λιγάκι κι' ἔτσι μορραγεῖται νὰ πῶ
τὴν παχητὴ τὴν Ἀδριάννα, ποῦ τὴν βοηθεῖται 'στὴν πλῆσι
καὶ νερὸ τῆς κουβαλοῦσε μὲς 'ἀπ' τὸ Βορρῆ τὴν βρούσι.

Π.—Πῆρε, ἔρε, καὶ μὴ λυῖσαι...καμπανιτῆς ἀφειδέης.

Φ.—Πῆρε τώρα...

Π.— Πῶς; θὰ φύγη δίχως κοτιλλὸν νὰ 'δῆ;

Φ.—Τὸδες χιλιάς δρὸ φορατὶ καὶ τί γίνεται τὸ ξέρις.

Π.—Καὶ θὰ φύγη τὸ λοιπὸν δίχως δῆλοῦ ν' ἀναφέρῃς
τὰ φουστάνια τὸν παρκῆτων τὸν κόσμον τοῦ χρυσοῦ...
Φ.—Φυλάξτε τὴν ἔριξί σου 'στὸ χορὸ τοῦ «Παρανασοῦ».

Π.—'Ερρουσάσκαμ κι' οἱ δρὸ μαξ... ἔρεξί ποῦ σοῦ τὴν ἐγμῆ,
μὰ καὶ τὸ δὴν πῆγες πῖσω, καὶ δὴν ἦμες καὶ μαχητῆ.

Φ.—'Απὸ πῆρον, Περικλιτό, λῆς καὶ τὴν 'φυλάγαμε.

Π.—'Ο σκοπὸς μας ἐπληρώθη...νῆφου κι' ἀποφάγαμε.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμῆου μας, παραλίπη πατριῶτων,
ἄριδος τριανταετρία, εἰς τὸν ὄρονον τοῦ Διδότου.